

Práce se zabývá „obracením na víru“ jakožto verbálním procesem, který „metodicky“ uskutečňují, učí se, situačně adaptují a reflektují američtí mormonští misionáři v České republice. Analýza se zaměřuje na čtyři výzkumné otázky: 1) Jak misionáři „dělají“ obracení na víru a jak je tento proces jakožto právě takový v rozhovoru rozpoznáván? 2) Jaká interakční práce konstituuje tento proces a jak se na ní podílejí sekvenční, preferenční, tematická a kategoriální organizace rozhovoru? 3) Jak mluvčí v situacích obracení na víru činí relevantním dané prostředí, které se vyznačuje kontaktem češtiny a angličtiny, resp. české (domácí) a americké (cizí) kultury? 4) Jak se jednotliví misionáři a jejich církev „chovají vůči jazyku“, jak „spravují“ svou jazykovou a kulturní kompetenci a jejich manifestace prostřednictvím a za účelem obracení na víru? Výchozími daty této studie jsou nahrané a transkribované interakce a terénní poznámky ze zúčastněného pozorování; v menší míře využívám tzv. interakční interview, následná interview a analýzu dokumentů. Hlavním teoretickým přístupem je etnometodologie neboli analýza metod, jejichž pomocí aktéři produkují a interpretují různé aspekty rozhovorů, aktivit nebo prostředí. Analytický aparát se opírá o konverzační analýzu, členskou kategorizační analýzu a teorii jazykového managementu.